

USTAWA
z dnia 22 kwietnia 1959 r.

o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1959 r. Nr 27, poz. 169, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1991 r. Nr 107, poz. 460, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268.

Art. 1.

Wyrób, rozlew, oczyszczanie, skażenie i odwadnianie spirytusu oraz wydzielanie spirytusu z innego wytworu, a także wyrób i rozlew wódek - wymaga zezwolenia udzielonego w trybie określonym w przepisach - Prawo działalności gospodarczej.

Art. 2.

1. Ministrowie, którym podlegają zakłady wyrobu, przerobu i zużycia spirytusu lub wyrobu wódek albo którzy nadzorują takie zakłady, sprawują w nich kontrolę procesów produkcji i wydają w tym zakresie odpowiednie przepisy.
2. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określa, w drodze rozporządzenia, warunki skażenia spirytusu oraz substancje służące do skażenia.
3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, warunki ewidencji, zakupu, przerobu i zużycia spirytusu czystego albo skażonego w zakładach opieki zdrowotnej i aptekach, uwzględniając w szczególności:
 - 1) sposób ewidencji i kontroli zużywania spirytusu,
 - 2) maksymalną ilość spirytusu wydawanego jednorazowo.
4. Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych, każdy w zakresie swojego działania, określi, w drodze rozporządzenia, warunki ewidencji, zakupu, przerobu i zużycia spirytusu czystego albo skażonego w odniesieniu do zakładów opieki zdrowotnej i aptek, utworzonych przez Ministra Obrony Narodowej lub ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ze szczególnym uwzględnieniem określenia ewidencji, kontroli zużywania i maksymalnej ilości spirytusu wydawanego jednorazowo.

Art. 3.

1. Kto bez wymaganego zezwolenia wyrabia, rozlewa, skaża, oczyszcza lub odwadnia spirytus lub wydziela go z innego wytworu albo wyrabia lub rozlewa wódkę,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
2. Kto dopuszcza się czynów określonych w ust. 1 w znacznych rozmiarach,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 4.

1. Kto wyrabia, przechowuje, zbywa lub nabywa przyrządy, których właściwości wskazują na to, że służą one lub są przeznaczone do niedozwolonego wyrobu spirytusu,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.
2. Kto przystosowuje do niedozwolonego wyrobu spirytusu naczynia i przyrządy, choćby były wytworzone w innym celu,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Art. 5.

1. Kto zbywa lub przechowuje pochodzący z niedozwolonego wyrobu spirytus albo wytwór spirytusowy,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
2. Nie podlega karze, kto przechowuje pochodzący z niedozwolonego wyrobu spirytus albo wyrób spirytusowy w nieznacznej ilości.

Art. 6.

1. Kto odkaża spirytus skażony lub w jakikolwiek sposób osłabia działanie środka skażającego,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.
2. Kto dopuszcza się czynów określonych w ust. 1 w nieznacznych rozmiarach,
podlega karze grzywny do 4500 zł.
3. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 2 następuje w trybie orzecznictwa karno-administracyjnego.
4. Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia, jaką ilość spirytusu należy uważać za nieznaczną (ust. 2).

Art. 7.

Jeżeli z popełnienia przestępstw określonych w art. 3, 4, 5 ust. 1 lub w art. 6 ust. 1 sprawca uczynił sobie stałe źródło dochodu albo jeżeli był już skazany za podobne przestępstwo,

podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 8.

Kto dopuszcza do popełnienia przestępstwa określonego w art. 3, 4, 5, 6 ust. 1 i 2 i w art. 7 w nieruchomości, gospodarstwie albo w pomieszczeniu będącym w jego władaniu, podlega karze przewidzianej dla sprawcy przestępstwa.

Art. 9.

1. W przypadkach przewidzianych w art. 3, 4, 5, 6 ust. 1 i 2, w art. 7 i 8 orzeka się przepadek rzeczy stanowiących przedmiot przestępstwa albo służących lub przeznaczonych do jego popełnienia, choćby nie były własnością sprawcy.
2. W przypadkach przewidzianych w art. 3 ust. 1, w art. 4, 5, 6 ust. 1 i w art. 8 kara grzywny nie może być wymierzona w wysokości niższej niż 15.000 zł, jeżeli sprawca działa z chęci zysku.
3. Sąd może orzec, jako karę dodatkową przepadek majątku w całości lub w części, jeżeli sprawca działa z chęci zysku albo jeżeli dopuszcza się popełnienia przestępstw określonych w art. 3 ust. 2 lub w art. 7.

Art. 10.

1. W toku śledztwa lub dochodzenia prokurator wydaje postanowienie o zabezpieczeniu grożącego przepadku przedmiotów określonych w art. 9 ust. 1 oraz kary grzywny.
2. W przedmiocie zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, jak również zabezpieczenia grożącego przepadku majątku oraz w przedmiocie egzekucji orzeczonych kar stosuje się poza tym odpowiednio przepisy art. 3-18 ustawy z dnia 21 stycznia 1958 r. o wzmożeniu ochrony mienia społecznego przed szkodami wynikającymi z przestępstwa (Dz.U. Nr 4, poz. 11).

Art. 11.

1. Za spirytus uważa się wytwór uzyskany w drodze fermentacji i destylacji lub w drodze chemicznej, zawierający alkohol etylowy.
2. Za wódkę uważa się wytwór uzyskany z mieszaniny spirytusu i wody bądź także składników smakowych, aromatycznych i barwiących.

Art. 12.

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu może w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego utrzymać w mocy zezwolenie na produkcję wódek o mocy do 20%, wydane przed dniem wejścia w życie ustawy przedsiębiorstwom uspołecznionym.

Art. 13.

1. Dotychczasowe przepisy w zakresie kontroli procesu produkcji i obrotu spirytem pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie art. 2 ustawy oraz na podstawie przepisów dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301).

2. Dotychczasowe przepisy w zakresie handlu spirytusem i wódką pozostają w mocy, z tym że wykonanie tych przepisów w zakresie handlu detalicznego należy do właściwości Ministra Handlu Wewnętrznego.

Art. 14.

Traci moc dekret z dnia 24 czerwca 1953 r. o wyrobie i przerobie spirytusu (Dz.U. Nr 34, poz. 143).

Art. 15.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.